

Η αέναος αναζήτηση της ανάπτυξης

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
Της Εταιρείας Ερευνών
Επαρχιακής Οικονομίας
Ιδρυτής Ιερ. Δ. ΠΙΝΤΟΣ

Το πρόβλημα της εξασφάλισης ρυθμού οικονομικής αναπτύξεως, δυναμένου αφ' ενός μεν ν' απορροφήση το δημογραφικόν δυναμικόν της χώρας, αφ' ετέρου δε να συντελέση εις την ουσιώδη αύξησιν του εθνικού εισοδήματος, εμφανίζεται υπό δύο συγκεκριμένας μορφάς.

Ως πρόβλημα καταλλήλου εθνικής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, αλλά και ως πρόβλημα ισορρόπου οικονομικής αναπτύξεως εις τας διαφόρους χωρικάς μονάδας τας αποτελούσας το Κράτος.

Δεν πρέπει να λησμονήται, ότι κατά την τελευταίαν ιδία δεκαετίαν εδημοουργήθη μία σοβαρά «χωρονομική» ανισότης εις τον ρυθμόν της αναπτύξεως, της οποίας αι επιπτώσεις επί του εθνικού μέλλοντος είναι άκρως σημαντικάί.

Εις πάντα αντικειμενικόν ερευνητήν περιοδεύοντα οπουδήποτε από της Ορεστιάδας εις την Σητεΐαν, είναι δυνατόν να γίνη αντιληπτόν ότι η μετανάστευσις εις το εξωτερικόν της νέας γενεάς, η εγκατάλειψις της υπαίθρου, η συγκέντρωσις εις τας Αθήνας και την Θεσσαλονίκην, αποτελούν απλώς συμπτώματα της δημιουργίας αγωνιώδους ψυχολογικής καταστάσεως διά το διαγραφόμενον μέλλον του επαρχιακού χώρου.

Πράγματι, η ανισόρροπος χωρονομική εξέλιξις του ρυθμού της αναπτύξεως - φαινόμενον, ειρήσθω εν παρόδω, το οποίον συναντάται εις πλείστας των εν αναπτύξει ευρισκομένων χωρών - δημιουργεί σχεδόν τας προϋποθέσεις μας διαφορετικής εξελίξεως, όπου οι κάτοικοι των ελληνικών επαρχιών, θα παραμένουν με την αύξουσαν εντύπωσιν, ότι η υπόθεσις της αναπτύξεως δεν είναι ιδική των - όπως είναι κάθε Έλληνας - αλλ' αποτελεί τι το ξένον και απομακρυσμένον εις το οποίον ούτε να συμβάλουν ουσιαδώς δύνανται αλλ' ούτε και σημαντικήν βελτίωσιν της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεώς των ν' αναμένουν.

Υπό τας συνθήκας αυτάς ο σκοπός της Ε.Ε.Ε.Ο. είναι ακριβώς να συντελέση εις την κατά το δυνατόν άμβλυσιν των διαφορών εις τον τομέα της αναπτύξεως μεταξύ των χωρικών μονάδων της Επικρατείας.

Ο σκοπός ούτος δεν δύναται να επιτευχθή παρά μόνον διά της κινητοποιήσεως όλων των πνευματικών και υλικών δυνάμεων του ελληνικού χώρου.

Αρκεί μόνον να σημειωθεί:

α. Η διαπίστωση ότι αι πλείσται περιφερειακαὶ μονάδες του ελληνικοῦ χώρου δεν ἔχουν να επιδείξουν πλήρη απογραφὴν των υπαρχόντων και επιδεκτικῶν αναπτύξεως πόρων, απογραφὴν ὑπὸ την σύγχρονον τεχνικὴν της λέξεως ἐννοίαν,

β. Η διαπίστωση ότι εἰς τον ελληνικόν επαρχιακόν χώρον αμυδρὰ υφίσταται γνώσις των συγχρόνων τεχνολογικῶν προόδων, αι οποίαι, εἰς τας ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας, επιτρέπουν νέους παραγωγικοὺς συνδυασμοὺς και διευρύνουν ἀπείρως τον παραγωγικόν ορίζοντα και το σπουδαιότερον.

γ. Εἰς την ελληνικὴν επαρχίαν δεν υφίσταται το πνεῦμα της οικονομικῆς αναπτύξεως, το πνεῦμα, ἄνευ του οποιου και πάσα κρατικὴ προσπάθεια ἀποβαίνει περιορισμένης ἀποδοτικότητος, το πνεῦμα, το οποιον επιτρέπει εἰς την ιδιωτικὴν πρωτοβουλία ὄχι μόνον την ἐπισήμανσιν πόρων δυναμένων ν' ἀναπτυχθούν ἀλλὰ και την ἐξεύρεσιν συνδυασμῶν ἐπενδύσεων, αποτελεσματικῶν διὰ την ἀνύψωσιν της παραγωγικότητος της χωρικῆς μονάδος.

Η Εταιρεία Ερευνῶν Επαρχιακῆς Οικονομίας οὐδόλως ἀντιμετωπίζει το πρόβλημα της ελληνικῆς επαρχίας ως πρόβλημα πολιτικόν.

Τα προβλήματα της αναπτύξεως ἔχουν κατὰ την παρούσαν ἰδίᾳ στιγμὴν της ελληνικῆς οικονομικῆς ιστορίας, χαρακτήρα κατ' ἐξοχὴν ἐθνικόν, ἐφ' ὅσον ἐν τη ουσία συνδέονται με αὐτὴν την ἐπιβίωσιν της ἐθνικῆς μονάδος ἐντὸς του Ευρωπαϊκοῦ χώρου.

Η κινητοποίησις των πνευματικῶν, τεχνικῶν και υλικῶν δυνάμεων των ελληνικῶν επαρχιῶν, πρὸς τον σκοπὸν της ολοκληρωμένης συμμετοχῆς του ελληνικοῦ χώρου εἰς τον ἀγῶνα της αναπτύξεως, ἀποτελεῖ το κήρυγμα της Ε.Ε.Ε.Ο. το οποιον εὐχεται η Εταιρεία να γίνη ἀντιληπτὸν εἰς πάσαν - και την πλέον ἀπομεμακρυσμένην και την πλέον πτωχὴν - γωνίαν της ελληνικῆς γῆς.

Ἐν Αθήναις τη 16ῃ Οκτωβρίου 1962